

[Valbak.]

finder netop den ordning, der er bedst for den enkelte borger. For at opfylde det formål må den ordning, vi skal finde frem til, have i hvert fald to kvaliteter. For det første at opgaver, der kræver personlig kontakt med forbrugeren, må formidles af en administration, som ligger tættest muligt på forbrugeren. For det andet, at løsningen må tilrettelægges på en sådan måde, at forbrugeren får den mest hensigtsmæssige service til den lavest mulige pris.

Efter mit skøn kombinerer og imødekommer forslaget disse to hovedhensyn på en afbalanceret måde. Der er enkeltheder, og dem kan vi tale om i et udvalg; hr. Niels Mørk pegede på en af dem, begravelseshjælpen. Hensynet til forbrugers let adgang til ydelserne er imødekommet ved, at alt, hvad der typisk forudsætter direkte kontakt, varetages af kommunen, administration og lægeformidling og lægeregistrering, skønmæssig hjælp og transport.

En ting mere vil jeg gerne understrege. Den kommende dagpengelovgivning, som skal afløse de nuværende regler om dagpenge i syge- og ulykkestilfælde, må naturligvis lægges ud til kommunerne og vil blive det ud fra det hovedsynspunkt, jeg her har ridset op. Netop dagpengeadministrationen vil bringe den enkelte kommune og den sociale forvaltning i nær kontakt med et stort udsnit af dens borgere, og herigennem skabes en naturlig indgang for et samarbejde mellem kommune og borger om løsning af andre sociale og socialmedicinske problemer i det enkelte tilfælde. Jeg synes, man må have lov at sige, at enstrengetheden i forhold til den enkelte borger er opretholdt som grundlag.

Det andet hovedhensyn taler derimod for at overlade til amtskommunen at finansiere ordningen og at administrere afregningen med dem, der skal have penge for ydet service. Generelt er der her tale om opgaver af rent teknisk, administrativ natur uden nødvendighed af publikumskontakt. Sådanne opgaver løses mest rationelt i den enhed, der har en vis størrelse.

I samme retning peger hensynet til en samlet planlægning og prioritering inden for sundhedssektoren som helhed, dvs. sygesikring og sygehusvæsen under ét. Amtskommunerne finansierer og administrerer i for-

vejen sygehusvæsenet. Det er et nøglepunkt. Man må erindre, at sygesikringsydelser i mange tilfælde er et for den enkelte mere bekvemt og for det offentlige mere økonomisk alternativ til sygehusindlæggelse. Dette understreger den store samfundsmæssige interesse, vi må have i at afstemme de to ydelsesformers udbygning efter hinanden. Vi må i alles interesse gøre, hvad vi kan, for at styrke interessen for den ambulante lægetjenestes udbygning. Det gør vi bl. a. ved at lægge ansvaret for at skaffe pengene til både sygehusene og til den ambulante tjeneste på en og samme organisation, amtskommunen, og at give den ansvaret for prioriteringen af anvendelsesmulighederne.

Vi kan derfor tilslutte os hovedlinjen i forslaget til opgavefordeling, og vi er yderst tilfreds med, at sammenhængen mellem denne lovs ydelser og sygehusvæsenet også har fundet udtryk i sammensætningen af det udvalg under amtsrådet, som får ansvaret for at samordne bl. a. de praktiserende lægers og sygehusenes virksomhed.

Det er muligt, at vi i løbet af udvalgsarbejdet finder frem til at ændre ved enkeltheder og derved opnå en endnu bedre balance mellem hovedhensynene, den bedst mulige personlige service til den bedst mulige pris. Men hovedlinjen i forslaget bør efter min mening holdes.

Til sidst vil jeg gerne understrege, at dette er et forslag om at flytte nogle opgaver fra én organisatorisk ramme til en anden. Jeg mener, at det af hensyn til dem, der skal aflevere, og af hensyn til dem, der skal modtage, vil være rigtigt, at vi snarest får taget stilling til de problemer, der direkte flyder heraf, og at vi derfor lader andre problemer ligge til en senere lejlighed.

Jeg skal på mit partis vegne tilsige lovforslaget støtte.

Kurt Brauer: Tillad mig først et lille hjerteresuk, som måske ikke er så lille igen. Dette lovforslag skal, når vi er færdige her i dag, til debat i befolkningen. Det skal diskuteres i snevejs af de berørte organisationer, som skal hjælpe os i udvalget med at træffe de rigtige beslutninger om den endelige udformning, og det skal diskuteres af befolkningen, som også skal hjælpe os med at træffe de rigtige beslutninger. Vi skulle